

DİLEK YARAŞ-

Türkiye için en tehlikeli durum, bütün Kürtlerin PKK'yı desteklediği algısının oluşmasıdır. Böyle bir algı "iç savaş" ortamını hazırlar çünkü.

Tek başına bir PKK nefreti iç savaş çıkarmaya yetmez. Sokaktaki ortalama bir "Türk", her gördüğü "Kürt"ten nefret etmeye ancak PKK'nın ülkedeki tüm Kürtler tarafından desteklediği algısı oluşturulursa başlar. Dolayısıyla toplum kitlesel kışkırtmalara açık bir hale gelir.

Maalesef bizim "merkez" medyamız bu algının oluşması için elinden geleni ardına koymuyor ve PKK yanlısı yayınlardan beter bir yayıncılık anlayışıyla terör örgütüne güç kazandırıyor.

Bunu da PKK karşıtı Kürt aydınların seslerini kamuoyuna duyurmayarak yapıyorlar.

Sokaktaki terör olaylarından ötürü abondene olmuş sokaktaki vatandaş **"Neden Kürtler hiç sesini çıkarmıyor, PKK'ya karşı çıkmıyorlar?"**

diye çığlık atarken bizim medyamız PKK'yı eleştiren

Ümit Fırat, Muhsin Kızılkaya

gibi "ünlü" Kürt aydınlarını bile görmezden geliyor.

Yaygın kitlelere ulaşan ana haber bültenlerinde değil, arasıra ve dostlar alışverişte görsün misali, sadece gece yarısı yayınlanan programlarda ya da belli bir kesime yönelik kanallarda görüyoruz bu isimleri...

Sonra da bazıları tutup **“Bu isimlerin Kürt toplumunu etkileme gücü yok,”** diyorlar. **“Medya onları öne çıkarmazsa etkileme güçleri nasıl olacak ki,”** diye de sormuyor hiçbiri...

Ve çoğu zaman derin devletin bir uzantısı gibi iş gören merkez medya tarafından, el birliğiyle PKK'nın tüm Kürtler'in sesi olduğu algısı güçlendirilerek kaos ortamına odun taşıyor. Bu da sokaktaki vatandaş "Kürtlere" düşman yapıyor.

Bu bakımdan, **merkez Türk medyası en büyük PKK destekçisi** dersek çok da yanlış olmaz herhalde. Öyle olmasaydı gerek ekranlarda gerekse gazetelerde **-PKK'nın tüm Kürtler'i temsil etmediğini söyleyen Kürt kökenli aydınlara-** çok daha fazla yer verilirdi.

Terör ve provokasyon olaylarından, ya da mesela DTP'lilerin kışkırtıcı söylemlerinin ardından ana haber bültenlerinde sözünü ettiğim aydınların eleştirel yorumlarına yer verilseydi sokaktaki vatandaşın Kürt algısı çok daha dengeli olurdu herhalde. Hatta belki de DTP bile kendine çeki düzen verir ve “Doğu” sorunlarına öncelik veren ama tam tüm Türkiye'nin refahı için çalışan bir parti olmazsa var olamayacağını daha önce görürdü. Kapatılmasına da gerek kalmazdı; kapatılamazdı daha doğrusu...

Bunun için geç değil aslında. Hiç olmazsa bundan sonra bu insanlara daha çok ve yeterince yer verilmeli.

...

Ne demek istediğimi daha iyi anlamak için aşağıya alıntıladığım birkaç Kürt aydınının görüşlerine bir göz atmanızı öneriyorum. (Kaynak: Nasname)

“...Kürdlerin ciddi sorunları yerine APO'nun burun akıntısı ve boğaz kasınıstısıyla uğraşan DTP, “Demokratik Açılımı” sabote etmek için tetikte bekliyor, APO'dan işaret bekliyordu sanki. DTP'deki bazı derin zevatın, işaret alır almaz “*Açılım maçılım yok! Kapandı... İmralı'yla birlikte kapandı*” diyerek sevinçlerini dile getirmeleri bunu gösteriyor...”
(Cevdet Akbay)

...

“...Yaşanan bunca olay ve tecrübe göstermiştir ki, güdümlü olmayan Kürd muhalefetinin ortaya çıkabilmesinin tek koşulu PKK'ye karşı net bir tavır almaktan geçiyor. “*Yapıcı*”, “*uzlaşma*” yaklaşımlar PKK'yi cesaretlendirmekten ve daha çok pervasızlaştırmaktan başka bir işe yaramadı/yaramayacak da...”
(
[Berzan Botî](#)
)

...

“...Sayın TÜRK'e iki hatırlatma:

1) Yaptıklarınızı ve bağımlılığınızı bütün Kürdlere mal etmeyin lütfen. Ancak tabanınız ve 'heval'leriniz adına konuşabilirsiniz. Ne benim ve ne de benim gibi, sizin dışınızdaki milyonlarca Kürdün, kulağı ve gözü İmralı'dadır. Ne siz ve ne de İmralı'daki Serok'unuz beni temsil eder.

2) “Bu tablo karşısında, Kürt halkının ve demokratik kamuoyunun sessiz kalmasının beklenemeyeceğini” vurgulamışsınız. Gerçekten de bu sözünü ettiğiniz demokratik kamuoyunun ne söylediğinin ve ne yazdığının farkında mısınız? 14 Baro Başkanı'nın çağrısına kulak asacak mısınız? Yoksa vurucu timlerinizle tehdit mi edeceksiniz?...” (**Cemil Demircan**)

“ ...Varsayalım ki Kuzey Kürdleri, yani Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde bulunan Kürdler 15 Milyon olsun. Bunun 5 Milyonu Öcalan/PKK'sı, KCK'si ve DTP'sinin denetiminde olsun. Geriye 10 milyon kalmıyor mu? Nerde bu on milyon insan? Neden bunların sesi çıkmıyor? Neden kimse bunları örgütleyemiyor? Neden bunların büyük çoğunluğu adına kimse konuşamıyor? Bir dizi soru sorulabilir...” (**Fuad - Çavgun**)

Bu yazıyı 21 Aralık tarihinde gazeteciler.com için yazmıştım. Bugün, Taraf gazetesinde Neşe Düzel'in Kürt aydını İhsan Aksoy ile yaptığı röportajı okuyunca “

Medyanın yarattığı PKK algısı”

nı sizlerle de paylaşmak istedim. İhsan Aksoy'un söyledikleri benim bu yazıdaki tezimi doğrular nitelikte.

Aksoy'un söylediklerinin çoğuna katılıyorum...

Bazı noktalarda ise itirazlarım var. Örneğin:

1.

Neşe Düzel: “Türklerde demokratlarının sesi daha çok çıkıyor. Kürtlerde farklı ses pek çıkmıyor. Niye?”

İhsan Aksoy: *“PKK korkusu tabii devam ediyor. Ayrıca “Kürtleri eleştirmek bize mi kaldı” diye çarpık bir düşünce var. Bu bir oportünizmdir. Bir demokratın amacı demokrasi ve barıştır. Demokrasinin, barışın etnik kimliği, Kürdü, Türkü yoktur. Aydın dediğimiz adam etnik kaygıların, aidiyetlerin üzerindeki adamdır.”*

Bence doğru ve fakat eksik bir yanıt bu. Çünkü, sözünü ettiğimiz Kürt aydınlarının egemen güçlerin ve medyanın baskısı ile yok sayıldığına değinmemiş. Bu bence en önemli ve hatta belirleyici faktörlerinden biri. PKK'ya karşı olan yeterince Kürt aydını var zira. Daha çok olmalarını ise egemen güçlerin/medyanın bu tutumu engelliyor.

2.

Neşe Düzel: *“...Ortamın gerginleşmesi Apo'nun ilelebet hapiste kalmasına yol açmaz mı? Sürecin kesilmesi Apo'nun lehine mi?”*

İhsan Aksoy: *“...Lehine değil. Bu gerginlikler, eylemler, Kürdün de, Türkün de vicdanında olumsuzluklar yaratıyor. Öcalan siyasi bir tutuklu. Böylesi bir gerginlik onun rahata kavuşma ve gelecekte serbest kalma imkânlarını ortadan kaldırır....”*

Soru da cevap da problemlidir. Böyle bir soru ve cevap, bu röportajı okuyan “Türkler'in” söylenenlerle arasına mesafe koymasına yol açar. Türk toplumunun büyük bir çoğunluğu, Öcalan'ın ileride bir gün serbest kalma olasılığına “asla” sıcak bakmaz. Böyle bir söylem, yani böyle bir beklentinin olması “açılımın” iyi yanlarının dahi reddedilmesine zemin hazırlar. Çünkü, bu konuda müthiş bir duygu yoğunluğu var toplumda. Yüzde 1'in, yüzde 99'a galip gelmesi durumuna yol açan bir söylemdir bu ve en çok da “Ergenekoncu” zihniyetin işine yarar.

3.

En büyük itirazım ise başlığa çekilen **‘PKK siyasete kendisi girsin’** cümlesine. Sansasyonel gazetecilik açısından ‘başarılı’ bir başlık. Ama röportajın içeriği ve işlevi açısından başarılı olup olmadığı çok tartışılır. (Hedef kitesinin sadece Kürtler olduğunu düşünsek bile.)

Bu cümleyi başlığa çekmek, bağlamından koparmak bambaşka algılara yol açmasına izin vermek, yapılan ironinin harcanması anlamına geliyor.

Oysa ki, böyle sansasyonel bir başlığa kurban edilmeyecek kadar güzel ve önemli bir röportaj bu.

PKK'ya tepkili, sıradan okuyucuların sadece başlığa bakarak okumaktan vazgeçmesi riski çok büyük. O zaman da, söyleşinin içindeki birçok önemli ve doğru mesaj heba oluyor ne yazık ki...

Şunu anlamak lazım artık, bu toplumun büyük bir çoğunluğu PKK'nın siyaset yapması gibi bir fikri kabul etmez, edemez. Çok fazla negatif duygu birikimi var çünkü. Ölmüş eşeği daha fazla sürüklemenin bir anlamı yok. Kürt siyasetçiler, legal siyaset arenası içinde bir yer bulmak istiyorlarsa bunu yeni ve PKK'dan bağımsız oluşumlarla ve kamuoyunun büyük bir kesimiyle uzlaşarak yapmak durumundalar zannımca.

Neşe Düzel'in röportajı: **'PKK siyasete kendisi girsin'**

<http://taraf.com.tr/makale/9240.htm>

dilekyaras@gmail.com NOT: Bu yazı www.gazeteciler.com dan alınmıştır.